

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 25.

Kontor: Nørregade 33, St.

19. Juni 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Mary Steen,

Kongel. Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“
bedes sendt under Adresse:
Ekspeditionen, Nørregade 33.

**Klager over Uregelmæssig-
hed i Forsendelsen bedes stil-
let skriftligt til Postvæsenet
— hjælper dette ikke da til
Bladets Kontor.**

Manuskripter der indleveres til
„Kvinden og Samfundet“ maa til Efter-
retning for Redaktionen være forsy-
nede med Navn og Adresse. Til
anonyme Skrivelser kan Red. ikke tage
Hensyn.

Redaktionen træffes hver Torsdag
fra Kl. 2—4 paa „Dansk Kvindesam-
fund“s Kontor, Nørregade 33, St.

Fra Beskyttelsens for- jættede Lande.

V.

(Forts. fra Nr. 24).

Mrs. I. R. Mac Donald ønskede lige Ret for Mand og Kvinde, men troede tillige paa Nyttens af særlige Beskyttelseslove for Kvinden. De som modsatte sig disse syntes ikke at kunne skelne imellem gode Lov for Kvinden og dårlige Love for Kvinden. I Lighedens Navn var der udrettet store Ting for Kvinden, der før var berøvet Kontrollen over sin Formue, Formynderskabet over sine Børn m. m. Men ved Loven om Arbejdsbeskyttelse var Kvinden bleven Indehaver af en god Ting, som Manden savnede. Mrs. Blatch syntes at finde det humoristisk at tale om Mænd, døende af Mangel paa saadan Beskyttelse, som bevarer Kvinden. Taleren kunde ikke dele hendes Opfattelse, vilde heller ikke formaa Kvinder til at frigøre sig fra disse Love og saaledes lade dem dø, men da hellere, i Lighedens Navn, forlange at de udstrækkes til Mændene.

Som Grunde imod Beskyttelse af Kvinden blev der altid fremhævet, at Arbejdsgiverne deraf vilde bringes til at benytte Mænd i Stedet for Kvinder, og at det altid var bedre at have Arbejde under slette Betingelser

Tandlæge

Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

end slet intet. Taleren troede ikke, at man vilde finde denne Paastand bekræftet af Kendsgernerne.

Ogsaa Taleren havde studeret Miss Brooke's Tabeller, men havde ikke faaet det samme ud deraf som Mrs. Blatch, hvis Paastande var egnede til at vildlede Kongressen. I Virkeligheden udfærdigedes den første Beskyttelseslov for Børn i England Aar 1802, imens Beskyttelse af Kvinden først indførtes 1842.

Beskyttelse er i sig selv god. Ved den højnes Arbejdernes Livsforhold i det hele, og dette maa være Maalet for hver social Reform.

Mrs. Charles Mc. Laren havde for-gæves ventet paa at høre en Grund, hvorfor Loven, der regulerer Kvindens Arbejde, ikke skulde udstrækkes til Mændene i samme Fag. Mrs. Sidney Webb sagde, at dette var ikke bleven gjort paa Grund af Mændenes Dummhed. Taleren troede, at det snarere kom af deres Snuighed. Endnu et Eksempel derpaa var, at de havde faaet Mrs. Sidney Webb til at føre, deres Sag her og til at friste Kvinder med at forlange Indskrænkninger for Kvinder, som Mændene ikke vilde underkaste sig.

Der var een Forskel mellem kvindeligt og mandligt Arbejde, og det var: det vellønnede Arbejde for Mænd, det slet lønnede for Kvinder. I alle vore Hjem var det Mænd, som pole-rede Sølvtojet og Kvinder, som skrub-bede Gulvet.

En kongelig Kommission havde for nylig indberettet, at „de af Loven befalede Indskrænkninger for Kvinden var allerede gaaet vidt nok, maaske for vidt“. Taleren var forbavset over, at man her skulde forhandle om Indskrænkninger for Kvinden. Var man da ikke kommen for at befri hende for de Baand, som Lovgivningen allerede havde lagt paa hende? Taleren haabede, at man paa en kommende Kongres vilde forhandle om Udvidelse af Kvindens Arbejdsfelt og om Midlerne for hendes Faguddannelse.

Miss Emma Brooke, Forf. til det nævnte Værk om Arbejdslovgivningen, beklagede meget de Udtalelser, der kunde vække den Forestilling, at man var her for at bekæmpe Mændene, og ønskede at henlede Opmærksomheden paa en Grundsætning, der ofte glemtes. Det var, at Lovgivningen, til det heles bedste, maa være berettiget til at indskrænke Individets Frihed. Dette var Hovedbetingelsen for de sociale Fremskridt. Rigtigheden af dette Princip ophævedes ikke af de mindre gode

Læge Emmy R. Neukirchs
Tandklinik.
56, 1., Nørre Farimagsgade.

Dansk Kvindesamfund.

Alle Københavnskredsens Medlem-
mer bedes om at indlevere i Juni Maa-
ned paa Kontoret, Nørregade 33,
Stuen, deres Bidrag af 25 Øre — eller
derover — til Dronning Margrethes
Minde under den Form, som aftales
ved Fællesmødet i Odense den 21de
Maj.

Anna Hjort,
Kasserer.

Grunde, som Mændene kunne fremføre
for Indskrænkning af Kvindens Ar-
bejde.

Komtesse Gertrude Shack havde en
Gang troet, at særlige Beskyttelseslove
for Kvinden var til Velsignelse for
hende, men det var de arbejdende
Kvinder selv, der havde lært hende,
at det ikke var Tilfældet. Taleren
havde tilbragt fem Aar i East End*),
havde levet midt imellem Arbejderne
og set Forholdene med egne Øjne —
haabede nu at man, for saa vidt man
ønskede de arbejdende Klassers Vel,
ikke vilde forlange særlig Beskyttelse
for Kvinden. For Tiden var Kvinden
halvt Slave, halvt Engel. Gid hun
maa blive betragtet som Menneske og
behandlet som saadan. I Stedet for
at lave Indskrænkninger for Kvinden,
burde man støtte og organisere hende.
Der var tusinde Kvinder, der tjente
deres Brød ved at sælge deres Legeme.
Disse var ikke strafværdige, det var
Hungeren, der drev dem, og Indskræn-
kninger paa Arbejdsfeltet vilde kun for-
øge deres Tal.

Miss Stewart Braun: Det var ofte
nødvendigt at paakalde Lovens Hjælp
for at formaa Arbejdsgiveren til at
give sine Arbejdere passende Kaar.
Dog var det ikke formaalstjenligt at
svække Kvindens Modstandsevne ved
at lægge Baand paa hende alene.
Mrs. Webb havde sagt, at i Blyindu-
strien var Dødeligheden større blandt
Kvinder end blandt Mænd. Dette
var ikke at se stort paa Spørgsmaalet.
Dette var heller ikke en Grund til at
forbyde Kvindens Anvendelse i dette
Fag, men snarere Anledning til i baade
Mandens og Kvindens Interesse helt
at sløjfe Systemet. Det var ingen
Skam for Kvinden at arbejde i hvil-
ken som helst sund og hæderlig Be-
skæftigelse, men den Beskæftigelse,
der ikke var hæderlig og sund, burde
ikke eksistere.

Mrs. Amy Hicks, Formand for
Rehslagerens Fagforening sagde, at
hun var for, hvad somme kaldte for
Indskrænkning, hun for Beskyttelse af
Kvinden. Selv Arbejder, og levende

*) East End er Londons Arbejderkvarter.

Tandlæge

Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

Til Rejsestudier

anbefales:

Skizzebøger, Skizzerammer,
Akvarelfarvelader,
Pasteller i ca. 300 Nuancer
m. m.

J. Chr. Petersens Papirhandel,
Specialforretning i Tegnesager,
St. Kirkestræde 1. København.

Toni Christensen

Hjemmelavet Konfekt.

Spise- og Konfektchokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Alle 1 A, St.
Telefon 18311.
Varerne bringes overalt.

imellem Arbejdere, protesterede Tale-
ren imod den krænkende Beskyldning,
at Arbejderskerne i de af Loven regu-
lerede Fag skulde være mere modtage-
lige for Gadens Fristelser. Tværtimod.
Flertallet af faldne Kvinder — ja 80
% — udgøres af den Klasse, for
hvilken der ikke findes lovlig Beskyt-
telse — Tjenestepigernes.

Taleren fordrede Beskyttelse —
Beskyttelse for Liv og Lemmer. Det
var bleven sagt, at East End's Kvin-
der var imod Indskrænkning. De havde
tværtimod i hundredevis forlangt den.
Hvad var 1ste Majdemonstrationen an-
det? Sammen med Mændene forlangte
Kvinderne her en 8 Timers Arbejdsdag,
d. v. s. Indskrænkning i deres Ar-
bejde.

Miss Clementina Black: Man havde
ønsket at høre de arbejdende Kvin-
ders Tanker om Sagen. Kun een —
Mrs. Hicks — havde talt og hun var
ganske bestemt for Beskyttelse. Ta-
leren mente, at de slettest betalte
Fag var netop de, hvor Kvinderne
ikke var beskyttede — de Fag nem-
lig, hvor de arbejdede i Hjemmene
Dagen lang uden Kontrol. Det maatte
fastslås som Regel, at først naar Ar-
bejdstiden indskrænktes begyndte Ar-
bejdernes Kaar at højnes.

Børnene.

Plejebørn.

For et Par Aar siden blev jeg
en Morgenstund vist ind i Kontoret i
et af Frelsens Hærs Rødningshjem.
Jeg var ikke alene i Værelset; en
lille Person trissede om derinde; denne
lille Person var iført nogle mærkelige
Klæder og talte som et toaars Barn,
skønt det, som jeg senere erfor, var
en femaars Dreng. Saa meget kunde
jeg forstaa, at han kaldte mig „Moer“;